

My ale nejsme jen my sami. Každý z nás zároveň představuje celé lidstvo a celou planetu, na níž žijeme.

A vtom se vynoří tyto otázky: Jak to dopadne s lidstvem? Jak to dopadne s naší planetou?

Ještě se k nim vrátím. Hledám něco, co nás spojuje, co nás sjednocuje. Proto taky píšu.

Odjakživa jsem rád vyrážel na dlouhé výlety, zvláště když mě tížil nějaký problém, který bylo třeba rozlousknout. Někdy jsem výlet přerušil a běžel domů – prostě proto, že jsem problém cestou vyřešil.

V lese mezi stromy jsem se mnohdy zastavil a zíral jako v transu do mraveniště. Snažil jsem se upřít pohled na určitého mravence, což nebylo nijak snadné, protože mnou vybraný jedinec hbitě pobíhal sem a tam, až se mi beznadějně ztratil v hemžení ostatních. Pak jsem musel vybrat nového kandidáta a začít bedlivě sledovat jeho. Tak se dalo pokračovat do nekonečna.

Pokusil jsem se i o opak a na úkor jednotlivých mravenců jsem soustředil veškerou pozornost na celé mraveniště, ale i to bylo náročné cvičení. Mraveniště obývá několik tisíc čilých stvoření a promyšleně spolupracují. Sledování tohoto

energického hmyzu se skoro blížilo optickému klamu.

Mohl bych se uchýlit ke kompromisu a pozorovat každého mravence zvláště jako živou buňku v mnohobuněčném organismu, i když i to by bylo špatně, jelikož jednotlivý mravenec přísně vzato není jedna buňka v nedělitelném organismu, je to – rozhodně také – samostatný jedinec, který může opustit mraveniště a zmizet si někde na cestě.

Mraveniště působí neuvěřitelně dobře organizovaným dojmem a já dumal nad tím, jak jsou ti drobní tvorové schopni komunikovat mezi sebou nebo s celým mraveništěm, když ho opouštějí, je to centrála a oni se do ní (téměř) vždy vracejí.

Obraz mraveniště lze snadno převést na obyvatele města, popřípadě na veškeré obyvatele světa.

Je lidstvo pouhá změt zcela oddělených aktérů? Anebo jsou mezi námi více či méně skrytá pouta?

Jednou jsem šel znovu do lesa. Kráčel jsem po stezce mezi vysokými stromy. Pěšina lemovala zarostlé úzké údolí podél bublajícího potoka. Nikdy jsem v té krajině nebyl.